

Съдържание

I Резолюции, препоръки и становища

РЕЗОЛЮЦИИ

Съвет

2017/C 18/01	Резолюция на Съвета относно типово споразумение за създаване на съвместен екип за разследване (СЕР)	1
--------------	---	---

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2017/C 18/02	Съобщение на Комисията — Право на ЕС: по-добри резултати чрез по-добро прилагане	10
2017/C 18/03	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.8325 — KKR/Hilding Anders) ⁽¹⁾	21
2017/C 18/04	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.8302 — Koch Industries/Guardian Industries) ⁽¹⁾	21
2017/C 18/05	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.8204 — Barloworld South Africa/Baywa/JV) ⁽¹⁾	22
2017/C 18/06	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.8288 — Permira/Schustermann & Borenstein) ⁽¹⁾	22

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2017/C 18/07	Обменен курс на еврото	23
--------------	------------------------------	----

Сметна палата

2017/C 18/08	Специален доклад № 34/2016 — „Борбата срещу разхищаването на храни е възможност за ЕС да подобри ресурсната ефективност на веригата на снабдяване с храни“	24
--------------	--	----

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд на ЕАСТ

2017/C 18/09	Решение на Съда от 1 февруари 2016 година по дело E-17/15 — Ferskar kjötvörur ehf./Исландия (Компетентност — Член 8 от ЕИП — Внос на сурово месо — Директива 89/662/ЕИО — Хармонизиране на нормативната уредба на ветеринарните проверки)	25
2017/C 18/10	Решение на Съда от 1 февруари 2016 година по дело E-20/15 — Надзорен орган на ЕАСТ/Исландия (Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2013/10/ЕС за изменение на Директива 75/324/ЕИО относно аерозолните опаковки)	26
2017/C 18/11	Решение на Съда от 1 февруари 2016 година по дело E-21/15 — Надзорен орган на ЕАСТ/Исландия (Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2011/88/ЕС за изменение на Директива 97/68/ЕО по отношение на разпоредбите за двигателите, пуснати на пазара в рамките на гъвкавия механизъм)	27
2017/C 18/12	Решение на Съда от 1 февруари 2016 година по дело E-22/15 — Надзорен орган на ЕАСТ/Княжество Лихтенщайн (Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2011/62/ЕС — Директива 2012/26/ЕС)	28
2017/C 18/13	Решение на Съда от 1 февруари 2016 година по дело E-23/15 — Надзорен орган на ЕАСТ/Княжество Лихтенщайн (Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2010/53/ЕС)	29

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Европейска комисия

2017/C 18/14	Предварително уведомление за концентрация (Дело M.8351 — Apollo Management/Lumileds Holding) — Дело кандидат за опростена процедура ⁽¹⁾	30
2017/C 18/15	Предварително уведомление за концентрация (Дело M.8283 — General Electric Company/LM Wind Power Holding) ⁽¹⁾	31

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

СЪВЕТ

РЕЗОЛЮЦИЯ НА СЪВЕТА ОТНОСНО ТИПОВО СПОРАЗУМИЕНИЕ ЗА СЪЗДАВАНЕ НА СЪВМЕСТЕН ЕКИП ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ (СЕР)

(2017/C 18/01)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, от 29 май 2000 г. ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Конвенцията“) и Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. ⁽²⁾ относно съвместните екипи за разследване (наричано по-нататък „Рамковото решение“),

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД Резолюция 2010/C-70/01 на Съвета относно типово споразумение за създаване на съвместен екип за разследване ⁽³⁾, приета на 26 февруари 2010 г.,

КАТО ОТЧИТА, че от 2010 г. насам са създадени значителен брой съвместни екипи за разследване между нарастващ брой държави членки и че в този контекст типовото споразумение за СЕР се използва широко от практикуващите юристи и се смята за полезен инструмент за улесняване на създаването на СЕР, тъй като представлява гъвкава рамка, която дава възможност за сътрудничество въпреки различията в националните законодателства,

УБЕДЕН, че въз основа на най-добрите практики, извлечени от най-скорошния практически опит от създаването и функционирането на постоянно увеличаващия се брой СЕР, има възможност за опростяване на съществуващото типово споразумение и ускоряване на процеса на създаване на СЕР,

КАТО ИМА ПРЕДВИД заключенията на мрежата от експерти от СЕР, създадена през 2005 г., по-конкретно заключенията от 9-ото, 10-ото, 11-ото и 12-ото ѝ годишни заседания,

УБЕДЕН, че въз основа на натрупания през последните години опит от участието на трети държави в съвместни екипи за разследване, типовото споразумение следва също така да дава възможност за създаване на СЕР с държави извън ЕС въз основа на съответните международни инструменти,

КАТО ВЗЕМА ПРЕДВИД, в съответствие с член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/794 от 11 май 2016 г. („регламентът за Европол“) ⁽⁴⁾, необходимостта в типовото споразумение да бъдат уточнени условията, свързани с участието на служители на Европол в СЕР,

НАСЪРЧАВА компетентните органи на държавите членки, които желаят да създадат съвместен екип за разследване с компетентни органи от други държави членки съгласно условията на Рамковото решение и Конвенцията, или от държави извън ЕС, въз основа на съответните международни инструменти, да използват по целесъобразност типовото споразумение, приложено към настоящата резолюция, с цел договаряне на реда и условията за функциониране на съвместния екип за разследване.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 70, 19.3.2010 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТИПОВО СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО СЪЗДАВАНЕТО НА СЪВМЕСТЕН ЕКИП ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ

В съответствие със:

[Моля уточнете тук приложените правни основания, които могат да бъдат посочени измежду изредените по-долу инструменти, без да се ограничават само до тях:

- Член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, от 29 май 2000 г. ⁽¹⁾;
- Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване ⁽²⁾;
- Член 1 от Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за прилагане на определени разпоредби на Конвенцията от 29 май 2000 година за взаимопомощ по наказателни дела между държавите — членки на Европейския съюз, и Протокола от 2001 година към нея от 29 декември 2003 г. ⁽³⁾;
- Член 5 от Споразумението за правна взаимопомощ между Европейския съюз и Съединените американски щати ⁽⁴⁾;
- Член 20 от втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 20 април 1959 г. ⁽⁵⁾;
- Член 9, параграф 1, буква в) от Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества (1988 г.) ⁽⁶⁾;
- Член 19 от Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност (2000 г.) ⁽⁷⁾;
- Член 49 от Конвенцията на ООН срещу корупцията (2003 г.) ⁽⁸⁾;
- Член 27 от Конвенцията за полицейско сътрудничество в Югоизточна Европа (2006 г.) ⁽⁹⁾.]

1. Страни по споразумението

Следните страни сключват споразумение за създаване на съвместен екип за разследване (по-нататък наричан „СЕР“):

1. [Вписва се името на първата компетентна агенция/администрация на държава, която е страна по споразумението]

както и

2. [Вписва се името на втората компетентна агенция/администрация на държава, която е страна по споразумението]

Страните по това споразумение могат да решат с общо съгласие да отправят покана към агенции или администрации на други държави да станат страни по настоящото споразумение.

2. Цел на СЕР

Споразумението обхваща създаването на СЕР със следната цел:

[Моля опишете конкретната цел на СЕР.

Това описание следва да включва обстоятелствата, свързани с разследването(ите) престъпление(я) в участващите държави (дата, място и характер) и, ако е приложимо, позоваване на текущите национални процедури. Позоваванията на личните данни, свързани с конкретния случай, трябва да бъдат минимални.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 26, 29.1.2004 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ L 181, 19.7.2003 г., стр. 34.

⁽⁵⁾ Съвет на Европа, Поредица от Европейски договори № 182.

⁽⁶⁾ Сборник договори на ООН, том 1582, стр. 95;

⁽⁷⁾ Сборник договори на ООН, том 2225, стр. 209; Док. А/RES/55/25.

⁽⁸⁾ Сборник договори на ООН, том 2349, стр. 41; Док. А/58/422.

⁽⁹⁾ Регистрация в секретариата на Организацията на обединените нации: Албания, 3 юни 2009 г., № 46240.

Този раздел следва също да описва накратко целите на СЕР (те могат да включват например събиране на доказателствени материали, координирано задържане на заподозрени лица, залозяване на активи ...). В този контекст страните следва да обмислят дали започването и приключването на финансово разследване трябва да бъдат включени като цел на СЕР ⁽¹⁾.]

3. Продължителност на действието на споразумението

Страните постигат съгласие СЕР да действа за [моля посочете точната продължителност], считано от влизането в сила на настоящото споразумение.

Настоящото споразумение влиза в сила, след като бъде подписано от последната страна по СЕР. Този период може да бъде удължен по взаимно съгласие.

4. Държави, в които ще действа СЕР

СЕР ще действа в държавите, които са страни по настоящото споразумение.

Екипът провежда операциите си в съответствие с правото на държавите, в които действа в дадения момент.

5. Ръководител(и) на СЕР

Ръководителите на екипа са представители на компетентните органи, участващи в наказателни разследвания от държавите, в които екипът действа в дадения момент, под чието ръководство членовете на СЕР изпълняват задачите си.

Страните са определили следните лица за ръководители на СЕР:

Име	Длъжност/чин	Орган/агенция	Държава

В случай че някое от посочените по-горе лица не е в състояние да изпълнява задълженията си, незабавно се определя заместник. Писменото уведомление за това заместване се предоставя на всички заинтересовани страни и се прилага към настоящото споразумение.

6. Членове на СЕР

Освен лицата, посочени в точка 5, страните представят и списък с членовете на СЕР в специално приложение към настоящото споразумение ⁽²⁾.

В случай че някой от членовете на СЕР не е в състояние да изпълнява задълженията си, незабавно му се определя заместник чрез писмено уведомление, изпратено от компетентния ръководител на СЕР.

7. Участници в СЕР

Страните по СЕР постигат съгласие да включат [тук се вписват например Евроюст, Европол, OLAF...] като участници в СЕР. Специфични договорености, свързани с участието на [вписва се илето], се разглеждат в съответното допълнение към настоящото споразумение.

8. Събиране на информация и доказателствени материали

Ръководителите на СЕР могат да се споразумеят по конкретни процедури, които се прилагат при събирането на информация и доказателствени материали от СЕР в държавите, в които той действа.

Страните поверяват на ръководителите на СЕР задачата да предоставят консултации относно събирането на доказателствени материали.

9. Достъп до информация и доказателствени материали

Ръководителите на СЕР уточняват процесите и процедурите, които се прилагат при обмена между тях на информация и доказателствени материали, получени по линия на СЕР във всяка държава членка.

[Освен това страните могат да се споразумеят за клауза, която съдържа по-конкретни правила относно достъпа, обработването и използването на информация и доказателствени материали. По-специално такава клауза може да се смята за подходяща, когато даден СЕР не се основава нито на Конвенцията на ЕС, нито на Рамотовото решение (които включват конкретни разпоредби в това отношение — вж. член 13, параграф 10 от Конвенцията).]

⁽¹⁾ В този контекст страните следва да се позоват на Заключенията на Съвета и плана за действие относно бъдещите стъпки в областта на финансовите разследвания (документ на Съвета 10125/16 + COR 1).

⁽²⁾ При необходимост в СЕР може да участват национални експерти в областта на възстановяването на активи.

10. Обмен на информация и доказателствени материали, получени преди създаването на СЕР

Информацията или доказателствените материали, които са вече налични към момента на влизането в сила на настоящото споразумение и които се отнасят до разследването, описано в настоящото споразумение, могат да се обменят между страните в рамките на споразумението.

11. Информация и доказателствени материали, получени от държави, които не участват в СЕР

Ако възникне нужда от изпращане на искане за правна взаимопомощ до държава, която не участва в СЕР, запитващата държава обмисля възможността да потърси съгласието на запитаната държава да обменя с друга страна/страни по СЕР информацията или доказателствените материали, получени в резултат на изпълнението на искането.

12. Специфични договорености във връзка с командированите членове

[Когато се счете за целесъобразно, страните могат, съгласно настоящата клауза, да договорят конкретни условия, при които командированите членове могат:

- да извършват разследвания — включващи по-специално принудителни мерки — в държавата на действие (ако се счете за целесъобразно, може да се направи позоваване на националните законодателства тук или в приложението към настоящото споразумение)
- да поискат в държавата на командироване да се предприемат мерки
- да обменят информация, събрана от екипа
- да носят/използват оръжие]

13. Изменения на споразумението

Настоящото споразумение може да бъде изменяно по взаимно съгласие на страните. Освен ако в настоящото споразумение е предвидено друго, изменения могат да се правят във всякаква писмена форма, договорена от страните ⁽¹⁾.

14. Консултации и координация

Страните гарантират, че се консултират помежду си всеки път, когато координацията на дейностите на екипа налага това, включително, но не само що се отнася до:

- прегледа на постигнатия напредък и резултатите на екипа
- графика и метода на намеса от страна на следователите
- най-добрия начин за предприемане на евентуално съдебно производство, обмисляне на подходящото място на производството, и на конфискация.

15. Комуникации с медиите

Ако се предвиждат комуникации с медиите, графикът и съдържанието им се одобряват от страните и участниците се придържат към тях.

16. Оценка

Страните могат да обмислят извършването на оценка на резултатите от дейността на СЕР, на най-добрите използвани практики и на извлечените поуки. За извършването на оценката може да се организира специално заседание.

[В този контекст страните могат да се позоват на конкретния формуляр за оценка на СЕР, изготвен от трезтата на ЕС от експерти по въпросите на СЕР. Може да се поиска финансиране от ЕС за подпомагане на работата по времето на заседанието за извършването на оценката.]

17. Специфични договорености

[Да се добави, ако е приложимо. Следните подглави имат за цел да очертаят евентуални области, които може да бъдат описани по-точно.]

17.1. Правила за оповестяване

[Тук по желание на страните могат да бъдат уточнени приложените национални правила относно комуникацията с адвоката на ответника и/или да приложат копие или обобщена информация за тях.]

⁽¹⁾ Примерни формулировки се съдържат в приложения 2 и 3.

17.2. Договорености за управление на активи/възстановяване на активи

17.3. Отговорност

[По желание на страните този аспект може да бъде регламентиран, по-специално когато СЕР не се основава нито на Конвенцията на ЕС, нито на Рамковото решение (които включват конкретни разпоредби в това отношение — вж. членове 15 и 16 от Конвенцията).]

18. Организационни разпоредби

[Да се добави, ако е приложимо. Следните подглави имат за цел да очертаят евентуални области, които може да бъдат описани по-точно.]

18.1. Инфраструктура (офис помещения, превозни средства, друго техническо оборудване)

18.2. Разходи/изразходвани средства/застраховки

18.3. Финансова подкрепа за СЕР

[В тази клауза страните могат да се споразумеят по конкретни договорености относно ролите и отговорностите в рамките на екипа относно подаването на заявления за финансиране от ЕС.]

18.4. Език, на който се извършва комуникацията

Съставено в [място на подписване], [дата]

[Подписи на всички страни]

Допълнение I

**КЪМ ТИПОВОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО СЪЗДАВАНЕТО НА СЪВМЕСТЕН ЕКИП ЗА
РАЗСЛЕДВАНЕ****Участници в СЕР**

Договореност с Европол/Евроюст/Комисията (OLAF), органи, които са компетентни по силата на разпоредбите, приети в рамките на Договорите, и други международни органи.

1. Участници в СЕР

В СЕР ще участват следните лица:

Име	Длъжност/чин	Организация

[Вписва се името на държавата членка] реши, че националният ѝ член на Евроюст ще участва в съвместния екип за разследване от името на Евроюст/в качеството си на компетентен национален орган ⁽¹⁾.

В случай че някое от посочените по-горе лица не е в състояние да изпълнява задълженията си, се определя заместник. Писменото уведомление за това заместване се представя на всички заинтересовани страни и се прилага към настоящото споразумение.

2. Специфични договорености

Участието на посочените по-горе лица ще подлежи на следните условия и ще е единствено за следните цели:

2.1. Първи участник по споразумението

2.1.1. Цел на участието

2.1.2. Предоставени права (ако има такива)

2.1.3. Разпоредби относно разходите

2.1.4. Цел и обхват на участието

2.2. Втори участник по споразумението (ако е приложимо)

2.2.1. ...

3. Условия за участието на служители на Европол

3.1. Служителите на Европол, които участват в съвместния екип за разследване, подпомагат всички членове на екипа и предоставят пълния обхват от услуги на Европол за подпомагане на съвместното разследване съгласно предвиденото в Регламента за Европол и в съответствие с него. Те не прилагат никакви принудителни мерки. Служителите на Европол, участващи в СЕР, обаче могат да присъстват, ако са получили такива указания и под ръководството на ръководителя(ите) на екипа, по време на оперативни дейности на съвместния екип за разследване, за да предоставят консултации на място и да подпомагат членовете на екипа, изпълняващи принудителните мерки, при условие че няма пречки от правно естество на национално равнище на мястото, където действа екипът.

⁽¹⁾ Ненужното се зачертава.

- 3.2. Член 11, буква а) от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз не се прилага по отношение на служителите на Европол по време на участието им в СЕР⁽¹⁾. По време на операциите на СЕР за служителите на Европол, по отношение на извършени срещу тях или от тях престъпления, са в сила приложимите спрямо лица със сходни функции разпоредби на националното право на държавата членка, в която се осъществяват операциите.
- 3.3. Служителите на Европол могат да се свързват директно с членове на СЕР и да предоставят на всички членове на СЕР цялата необходима информация в съответствие с Регламента за Европол.
-

⁽¹⁾ Протокол за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (консолидиран текст) (ОВ С 326, 26.10.2012 г., стр. 266).

Допълнение II

**КЪМ ТИПОВОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО СЪЗДАВАНЕТО НА СЪВМЕСТЕН ЕКИП ЗА
РАЗСЛЕДВАНЕ****Споразумение за удължаване на срока на действие на съвместен екип за разследване**

Страните се споразумяха да удължат срока на действие на съвместния екип за разследване (по-нататък наричан „СЕР“), създаден със споразумение от [вписва се датата], съставено в [вписва се мястото на подписване], копие от което е приложено към настоящия документ.

Страните смятат, че срокът на действие на СЕР следва да бъде удължен след изтичане на срока, за който е бил създаден [вписва се датата, на която изтича срокът на действие], тъй като не е изпълнена целта му, посочена в член [вписва се членът относно целта на СЕР].

Обстоятелствата, налагащи удължаването на срока на действие на СЕР, бяха внимателно разгледани от всички страни. Смята се, че удължаването на срока на действие на СЕР е от съществено значение за постигането на целта, за която е създаден СЕР.

Поради това СЕР ще продължи да действа за допълнителен период от [моля посочете точната продължителност] от датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Посоченият по-горе срок може да бъде допълнително удължен по взаимно съгласие на страните.

Дата/подпис

Допълнение III

**КЪМ ТИПОВОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО СЪЗДАВАНЕТО НА СЪВМЕСТЕН ЕКИП ЗА
РАЗСЛЕДВАНЕ**

Страните се споразумяха да изменят писменото споразумение за създаване на съвместен екип за разследване (по-нататък наричан „СЕР“) от [вписва се датата], съставено в [вписва се мястото], копие от което е приложено към настоящия документ.

Страните, подписали споразумението, се споразумяха следните членове да бъдат изменени, както следва:

1. (Изменение ...)
2. (Изменение ...)

Обстоятелствата, налагащи изменението на споразумението за СЕР, бяха внимателно разгледани от всички страни. Смята се, че изменението(ята) на споразумението за СЕР е (са) от съществено значение за постигането на целта, за която е създаден СЕР.

Дата/подпис

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

Право на ЕС: по-добри резултати чрез по-добро прилагане

(2017/С 18/02)

1. Въведение

Европейският съюз се основава на върховенството на закона и се опира на законодателство, за да гарантира, че неговите политики и приоритети се осъществяват в държавите членки⁽¹⁾. Ефективното прилагане и изпълнение на правото е отговорност, възложена на Комисията по силата на член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз. За Комисията „Юнкер“ това представлява важен политически приоритет и част от засиления стремеж на Комисията към по-добро законотворчество⁽²⁾.

Ефективното прилагане на правилата на ЕС — от основните свободи, безопасността на храните и стоките до качеството на въздуха и защитата на единната валута — е от значение за европейците и ги засяга всекидневно. То служи на общия интерес. Често, когато изникват проблеми — например тестовите на автомобилните емисии, замърсяването на водите, незаконните сметища, безопасността и сигурността на транспорта — те не са породени от липсата на законодателство на ЕС, а по-скоро от липсата на ефективно прилагане на правото на ЕС. Ето защо е необходима солидна, ефикасна и ефективна система на правоприлагане, за да се гарантира, че държавите членки изцяло прилагат и изпълняват правото на ЕС и осигуряват адекватна правна защита за гражданите.

Членове на обществеността, предприятията и гражданското общество допринасят значително за извършването от Комисията наблюдение, като подават сигнали за слабости в прилагането на правото на ЕС от държавите членки. Комисията признава решаващата роля на жалбите за установяването на нарушения на правото на ЕС.

Настоящата политика по правоприлагане на Комисията включва наблюдение на начина, по който правото на ЕС се прилага и изпълнява, решаване на проблеми с държавите членки с цел да се коригират всякакви възможни нарушения на законодателството и откриване на процедура за установяване на неизпълнение на задължения, когато това е целесъобразно. През последните 15 години тази политиката претърпя развитие и постепенно укрепна. В ключови съобщения от 2002 г.⁽³⁾ и 2007 г.⁽⁴⁾ бе представена рамката за засилване на наблюдението, укрепване на партньорствата и разрешаване на проблемите, подобряване на управлението на случаите на установяване на неизпълнение на задължения и повишаване на прозрачността.

Освен механизма за отстраняване на нарушения чрез производството за неизпълнение на задължения, Комисията разработи уредба в областта на върховенството на закона⁽⁵⁾, която се прилага, когато изглежда, че националните „гаранции за върховенството на закона“ не успяват да се справят ефективно със системна заплаха и когато подобна опасност не може да бъде отстранена чрез производства за установяване на неизпълнение на задължения. Това отразява факта, че зачитането на върховенството на закона е необходимо условие за спазването на всички права и задължения, произтичащи от Договорите.

⁽¹⁾ Член 2 от ДЕС: „Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, включително на правата на лицата, които принадлежат към малцинства. Тези ценности са общи за държавите членки в общество, чиито характеристики са плурализмът, недискриминацията, толерантността, справедливостта, солидарността и равенството между жените и мъжете“.

⁽²⁾ Политически насоки за следващата Европейска комисия (15 юли 2014 г.) и писма относно мандата от председателя до заместник-председателите и членовете на Комисията (1 ноември 2014 г.).

⁽³⁾ Съобщение „По-добро наблюдение на прилагането на правото на Общността“, COM(2002)725/окончателен/4 от 16.5.2003 г.

⁽⁴⁾ Съобщение „Европа на резултатите — прилагане на правото на Общността“, COM(2007) 502 окончателен, 5.9.2007 г.

⁽⁵⁾ Съобщение „Нова уредба на ЕС за укрепване на принципите на правовата държава“, COM(2014) 158 от 11.3.2014 г.

Комисията „Юнкер“ възприе също така по-целенасочен подход към политиката и законотворчеството. Тя следва рационализирана работна програма, която на всички етапи от изготвянето на политики се основава на висококачествен анализ и обществена консултация на заинтересованите страни. Стремешът с този нов начин на работа, който е основен елемент на Програмата за по-добро регулиране, е да се гарантира, че всяка мярка на ЕС съответства на поставената цел, е лесна за изпълнение и се прилага в целия ЕС. В съобщението си „По-добро регулиране: да постигаме по-добри резултати за един по-силен Съюз“ Комисията се ангажира да насърчава по-ефективното прилагане и изпълнение ⁽¹⁾.

Съгласно неотдавна подписаното Междунституционално споразумение за по-добро законотворчество ⁽²⁾ Европейският парламент, Съветът и Комисията признават своята обща отговорност за създаването на висококачествено законодателство на Съюза. В Съвместната декларация относно законодателните приоритети на ЕС за 2017 г. се изтъква отново ангажиментът за насърчаване на правилното прилагане и изпълнение на действащото законодателство ⁽³⁾.

Независимо от тези усилия, прилагането и изпълнението на правото на ЕС остават предизвикателство, което създава необходимост в името на общия интерес да бъде поставен по-силен акцент върху правоприлагането. Прилагането на правото подкрепя и допълва реализирането на приоритетите на политиките. При определянето на приоритетите на своите политики Комисията ще обръща внимание не само на изготвянето на ново законодателство, но също така и на неговото прилагане. Работата, извършена, за да се гарантира ефективното прилагане на действащото законодателство на ЕС, трябва да бъде призната за равностойна по значение на работата, посветена на изработването на ново законодателство. За да може обществеността да се възползва от предимствата на правото на ЕС, трябва да бъде укрепено партньорството между Комисията и държавите членки, които играят решаваща роля в изпълнението. В същото време гражданите, отрасловите и бизнес сдруженията, социалните партньори, Европейският икономически и социален комитет и Комитетът на регионите, както и гражданското общество се насърчават да бъдат в помощ на Комисията за установяването на проблемите по по-структуриран начин.

В настоящото съобщение се посочва как Комисията ще засили усилията си по отношение на прилагането и изпълнението на правото на ЕС в съответствие с ангажимента на Комисията „Юнкер“ да „действа по-мощно и по-амбициозно по големите теми и да предприема по-малко действия и да е по-сдържана по темите от малък мащаб“ ⁽⁴⁾. Това означава по-стратегически подход към правоприлагането, що се касае до подхода към установяването на неизпълнение на задължения. В него също така се прави преглед на други действия, които Комисията ще предприеме, за да подпомогне държавите членки и обществеността да гарантират, че правото на ЕС се прилага ефективно.

2. Работа с държавите членки по прилагането на правото на ЕС

Държавите членки носят главната отговорност за правилното транспониране, прилагане и изпълнение на правото на ЕС ⁽⁵⁾. Освен това те трябва да предоставят достатъчно средства за осигуряването на ефективна правна защита в областите, обхванати от правото на Съюза. Това означава, че когато правата на гражданите съгласно законодателството на ЕС са засегнати на национално равнище, на обществеността трябва да бъде предоставен достъп до бързи и ефективни национални механизми за правна защита. Те трябва да бъдат в съответствие с принципа на ефективна съдебна защита, посочен в Договора ⁽⁶⁾. Националните съдилища са „общите съдилища“, които следят за спазването на правото на ЕС и допринасят ефективно за прилагането му в отделните случаи. Те могат да уважават искове на лицата, търсещи защита срещу национални мерки, които са несъвместими с правото на ЕС, или финансово обезщетение за вредите, нанесени от тези мерки.

Комисията разполага с широк набор от инструменти, с които да подпомага държавите членки в усилията им да прилагат правото на ЕС и да гарантира, че те изпълняват своите отговорности за правилното прилагане на законодателството на ЕС. Те варират от превантивни мерки и ранно решаване на проблеми до активно наблюдение и целево прилагане. По-надолу се описва по какъв начин настоящите действия в подкрепа на държавите членки ще бъдат засилени.

Диалог

Нарушенията на правото на ЕС не са рутинни въпроси и следва да бъдат обсъждани своевременно на съответното високо равнище. Поощряват се двустранните срещи на високо равнище между Комисията и държавите членки за активно обсъждане на спазването на правото на ЕС, като се предвижда тяхното по-систематично провеждане, свързано с всички области на законодателството. Например, както е предвидено в стратегията за единния пазар ⁽⁷⁾, Комисията ще организира диалози с държавите членки относно спазването на законодателството. Тези диалози могат да включват дела за установяване на неизпълнение на задължения, както и по-общии проблеми, свързани с правоприлагането.

⁽¹⁾ Съобщение „По-добро регулиране: да постигаме по-добри резултати за един по-силен Съюз“, COM(2016) 615 final от 14.9.2016 г.

⁽²⁾ Междунституционално споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия за по-добро законотворчество (ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1).

⁽³⁾ Съвместна декларация относно законодателните приоритети на ЕС за 2017 г., подписана от председателите на Европейския парламент, Съвета и Комисията на 13 декември.

⁽⁴⁾ Политически насоки за следващата Европейска комисия (15 юли 2014 г.) и писма относно мандата от председателя до заместник-председателите и членовете на Комисията (1 ноември 2014 г.).

⁽⁵⁾ Член 4, параграф 3 от ДЕС, член 288, параграф 3 и член 291, параграф 1 от ДФЕС.

⁽⁶⁾ Член 19, параграф 1, втора алинея от ДЕС и член 47 от Хартата на основните права.

⁽⁷⁾ Съобщение „Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията“, COM(2015) 0550 final от 28.10.2015 г.

Комисията ще продължи да се възползва от различните комитети и експертни групи, които вече са създадени, както и от ценната подкрепа на европейските агенции, за да насърчава правоприлагането и за да прави оценка на начина, по който законодателството се прилага на практика. Обсъжданията на тези форуми са се доказали като ефективен начин да се гарантира, че държавите членки се ангажират с прилагането на законодателството на ЕС, и са израз на основния принцип на лоялно сътрудничество между Комисията и държавите членки. Освен това диалогът относно прилагането на конкретни разпоредби на правото на ЕС, което е и предпоставка за ефективното използване на европейските структурни и инвестиционни фондове ⁽¹⁾, спомага за гарантиране на пълното и своевременно транспониране на правото на ЕС

Нарушенията следва да бъдат отстранявани незабавно. Комисията и държавите членки трябва да действат експедитивно при разследването на нарушения на правото. Структурираният диалог за разрешаване на проблеми между Комисията и държавите членки, известен като EU Pilot, бе създаден с цел бързото разрешаване на потенциални нарушения на правото на ЕС на ранен етап в подходящи случаи. Той не е замислен като допълнителен продължителен етап на процедурата за установяване на неизпълнение на задължения, която сама по себе си е средство за започването на диалог за разрешаване на проблеми с дадена държава членка. Ето защо Комисията стартира процедури за установяване на неизпълнение на задължения, без да разчита на механизма за разрешаване на проблеми EU Pilot, освен ако използването на EU Pilot се сметне за полезно в даден случай ⁽²⁾.

Изграждане на капацитет в държавите членки

Комисията ще насърчи държавите членки и ще им съдейства за подобряването на техния капацитет за прилагане на правото на ЕС и осигуряване на средства за правна защита с цел да гарантира, че крайните ползватели на правото на ЕС, били те граждани, или предприятия, могат да упражняват в пълна степен своите права ⁽³⁾. Ключови аспекти на тези усилия са мрежите и обменът на най-добри практики. Комисията ще продължи да работи в партньорство с националните органи чрез редица мрежи, за да гарантира, че правилата на ЕС се прилагат ефективно и последователно. Например в областта на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги Органът на европейските регулатори в областта на електронните съобщения подпомага и съветва Комисията и националните регулаторни органи при прилагането на регулаторната рамка на ЕС за електронните съобщения. По същия начин Европейската мрежа по конкуренция допринася за ефективното и съгласувано прилагане на правилата за защита на конкуренцията. Мрежата на Европейския съюз за прилагане и спазване на правото в областта на околната среда играе важна роля, по-специално като улеснява обмена на добри практики при прилагането на правото в областта на околната среда и спазването на минималните изисквания за проверките. Работата на тази мрежа ще бъде включена в предстоящата инициатива за подкрепа на държавите членки при осигуряването на съответствие със законодателството на ЕС в областта на околната среда ⁽⁴⁾. Работната група за защита на лицата при обработването на лични данни (т.нар. „Работна група по член 29“) играе важна роля в прилагането на законодателството за защита на данните. С влизането в сила на новата рамка на ЕС за защита на данните ⁽⁵⁾ групата ще бъде заменена от Европейския комитет по защита на данните.

Независимите административни органи или инспекции, изисквани от законодателството на ЕС (напр. в областта на защитата на личните данни, равенството, енергията, транспорта, финансовите услуги), изпълняват важна роля в прилагането и изпълнението. Поради това Комисията ще обърне особено внимание на това те да разполагат с необходимите средства в достатъчна степен, за да изпълняват възложените им задачи. Например Комисията смята, че националните органи за защита на конкуренцията следва да разполагат със съответни правомощия, за да могат да следят по-добре за спазването на правилата за конкуренцията. Един начин това да бъде направено е да се гарантира, че те действат независимо и че разполагат с достатъчно инструменти и ресурси за по-стриктно прилагане на правото в областта на конкуренцията в Европа, което да направи пазарите по-конкурентни и да предостави на потребителите по-голям избор на стоки и услуги на по-ниски цени и с по-добро качество. Трябва да се наблегне и върху независимостта на националните регулаторни органи в областта на електронните съобщителни услуги и в енергийния сектор, на регулаторните органи за железопътния транспорт и на националните органи за финансов надзор. ⁽⁶⁾ Във финансовия сектор европейските надзорни органи могат да

⁽¹⁾ Член 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета.

⁽²⁾ Сега работните договарености с държавите членки относно EU Pilot ще бъдат съответно коригирани.

⁽³⁾ Както беше обявено в съобщението относно стратегията за единния пазар (COM(2015) 550 final), Комисията ще представи комплексен набор от действия за интензифициране на усилията продуктите, които не съответстват на изискванията, да не се допускат на пазара на ЕС, като се засили надзорът на пазара и като се предоставят подходящи стимули за икономическите оператори.

⁽⁴⁾ Вж. Съобщение на Комисията COM(2016) 710 final, Работна програма на Комисията за 2017 г., Европа на резултатите: закрила, предоставяне на повече права и защита на гражданите, приоритет 10.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

⁽⁶⁾ Вж. член 3, параграф 3а от Рамкова директива 2002/21/ЕО за електронните съобщителни мрежи и услуги, член 55 от Директива 2012/34/ЕС за създаване на единно европейско железопътно пространство, член 4, параграф 4 от Директива 2013/36/ЕС (ДКИ IV), член 27 и сл. от Директива 2009/138/ЕО („Платежоспособност II“) и съображение 123 от Директива 2014/65/ЕС (ДПФИ II).

разследват и предприемат допълнителни действия във връзка с пропуски на даден национален компетентен орган да изпълни задълженията си съгласно приложимото законодателство⁽¹⁾. Комисията ще насърчава модернизирването на правоприменяващите органи чрез европейския семестър — годишния цикъл на ЕС за координация на икономическите политики, и при необходимост чрез специално законодателство. Например Комисията представи предложение за преразглеждане на Регламента за сътрудничество в областта на защитата на потребителите⁽²⁾, което има за цел да укрепи способността на държавите членки да се справят с нарушения на законодателството за защита на потребителите, по-специално в онлайн средата.

Комисията ще продължи да съдейства на държавите членки за подобряването на ефективността на техните национални съдебни системи в рамките на европейския семестър, както и да подкрепя реформите на съдебната система и на съдебното обучение със средства на ЕС. Информационното табло в областта на правосъдието на ЕС⁽³⁾ се вписва в този процес под формата на сравнителен преглед на качеството, независимостта и ефективността на националните съдебни системи. Чрез него става по-лесно установяването на слабостите и най-добрите практики, като се отчита напредъкът. Комисията ще увеличи подкрепата си за укрепването на националните съдебни системи. Ще продължат да бъдат насърчавани програми за обучение на национални съдии и други юристи. Комисията и националните съдии успешно си сътрудничат за гарантиране на спазването на правилата на конкуренцията⁽⁴⁾ и законодателството в областта на околната среда⁽⁵⁾, а също и за улесняване на съдебното сътрудничество по граждански и търговски дела чрез Европейската съдебна мрежа⁽⁶⁾. Това показва, че съществува потенциал за по-добро споделяне на опит. За гореспоменатите усилия ще допринесе тълкувателно съобщение на Комисията относно достъпа до правосъдие по въпроси, отнасящи се до околната среда⁽⁷⁾.

Комисията ще засили своето сътрудничество с Европейската мрежа на омбудсманите, която се координира от Европейския омбудсман и обединява национални и регионални омбудсмани, за да се насърчи доброто администриране при прилагането на правото на ЕС на национално равнище.

По-доброто законотворчество спомага за по-добро прилагане и изпълнение

Европейският парламент, Съветът и Комисията споделят политическата воля за подобряване на качеството на законотворчеството, преразглеждане на действащите нормативни актове и актуализирането им при необходимост. С Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество се потвърждава техният ангажимент да се гарантира качеството на регулирането и способността му да откликва на нуждите на гражданите и предприятията. Ясно съставените и достъпни правни текстове допринасят за правната сигурност и по-доброто прилагане. Ако законодателството е ясно и достъпно, то може да бъде изпълнявано ефективно, гражданите и икономическите оператори могат по-лесно да разберат своите права и задължения, а съдебните органи да гарантират спазването им.

Ето защо е от съществено значение някои аспекти на изпълнението и прилагането на законодателството на ЕС да бъдат вземани предвид на етапа на разработване на политиките. Службите на Комисията се ръководят от Насоките на Комисията за по-добро регулиране⁽⁸⁾ за това как да изготвят „планове за прилагане“, да идентифицират възможните трудности, пред които са изправени държавите членки в прилагането на правото на ЕС, и да предлагат начини за смекчаване на тези рискове. Комисията, когато подготвя предложения за директиви, също така работи с държавите членки, за да се определи дали са необходими пояснителни документи, определящи връзката с национални мерки за транспониране⁽⁹⁾.

Прозрачността е от съществено значение, за да се гарантира, че правото на ЕС се транспонира, прилага и изпълнява правилно. В Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество държавите членки се призовават да информират своята общественост при транспонирането на директивите на ЕС, както и да поясняват в националния акт за транспониране (или свързан документ) евентуалното добавяне на елементи, които по никакъв начин не са свързани с посоченото законодателство на ЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски банков орган, Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски орган за ценни книжа и пазари.

⁽²⁾ Предложение за преразглеждане на Регламента за сътрудничество в областта на защита на потребителите, COM(2016) 283 final от 25.5.2016 г.

⁽³⁾ Съобщение „Информационното табло на ЕС в областта на правосъдието за 2016 г.“, COM(2016) 199 final от 11.4.2016 г.

⁽⁴⁾ Съобщение на Комисията — Изменения в Известието на Комисията относно сътрудничеството между Комисията и съдилища на държавите членки на Европейския съюз, при прилагането на членове 81 и 82 от Договора за създаване на Европейската общност (ОВ С 256, 5.8.2015 г., стр. 5).

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/environment/legal/law/training_package.htm.

⁽⁶⁾ Решение 2001/470/ЕО на Съвета от 28 май 2001 г. за създаване на Европейска съдебна мрежа по граждански и търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25).

⁽⁷⁾ Работна програма на Комисията за 2017 г., Европа на резултатите: закрила, предоставяне на повече права и защита на гражданите, COM(2016) 710 final, приоритет 10.

⁽⁸⁾ Съобщение „По-добро регулиране за постигането на по-добри резултати — Програма на ЕС“, COM(2015)215 final, 19.5.2015 г.

⁽⁹⁾ Политиката се съдържа в 1) Съвместна политическа декларация от 28 септември 2011 г. на Комисията и на държавите членки относно обяснителните документи (ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14) и 2) Съвместна политическа декларация от 27 октомври 2011 г. на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно обяснителните документи (ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 15).

3. По-стратегически подход към действията на Комисията за прилагане на законодателството

Определяне на приоритети

Комисията допринася за общия интерес на Съюза и следи за прилагането на Договорите. Като пазителка на Договорите Комисията има задължението, под контрола на Съда на Европейския съюз, да наблюдава действията на държавите членки при прилагането на законодателството на ЕС и да гарантира, че законодателството и практиките им са в съответствие с него ⁽¹⁾.

При упражняването на тази роля Комисията разполага с правомощието да прецени дали да започне процедура за установяване на неизпълнение на задължение от държава членка и кога, както и дали да сезира Съда и кога да направи това ⁽²⁾. В резултат на това съдебната практика приема, че искове на лица срещу Комисията, поради неин отказ да започне процедура за установяване на неизпълнение на задължение, не могат да бъдат уважени ⁽³⁾.

Ангажиментът на Комисията да „действа по-машабно и по-амбициозно по големите теми, а по темите от малък мащаб да предприема по-малко действия и да е по-сдържана“ следва да се изрази в по-стратегически и ефективен подход към правоприлагането от гледна точка на процедурите за установяване на неизпълнение на задължения. При реализирането на този подход Комисията ще продължи да цени съществената роля на жалбоподателите при идентифицирането на по-широки проблеми във връзка с прилагането на правото на ЕС, засягащи интересите на гражданите и предприятията.

Поради това е важно Комисията да използва стратегически своето правомощие, така че да се съсредоточи и да приоритизира усилията си по правоприлагане върху най-важните нарушения на правото на ЕС, засягащи интересите на европейските граждани и предприятия. В този контекст Комисията ще предприеме решителни действия по отношение на неизпълнения на задължение, които възпрепятстват изпълнението на важни цели на политиката на ЕС ⁽⁴⁾ или които крият риск от подкопаване на четирите основни свободи.

Комисията ще разследва приоритетно случаи, при които държавите членки не са съобщили за мерки за транспониране или при които с мерките за транспониране директивите са неправилно транспонирани; случаи, при които държавите членки не са се съобразили с решение на Съда на Европейския съюз, както е посочено в член 260, параграф 2 от ДФЕС; или случаи, при които те са нанесли сериозни щети на финансовите интереси на ЕС или са нарушили изключителните правомощия на ЕС, посочени в член 2, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с член 3 от ДФЕС.

Задължението да се предприемат необходимите мерки за съобразяване с решение на Съда има най-голям ефект, когато необходимите действия се отнасят до системни слабости в правната система на дадена държава членка. Поради това Комисията ще отдава приоритетно значение на неизпълнения на задължение, които разкриват системни слабости, подкопавщи функционирането на институционалната рамка на ЕС. Това се отнася по-специално до неизпълнения на задължение, които засягат способността на националните съдебни системи да допринасят за ефективното прилагане на правото на ЕС. Поради това Комисията ще започва неизменно такива процедури при всички случаи на национални правила или обичайни практики, които възпрепятстват преюдициалните производства на Съда или при които националното законодателство не позволява на националните съдилища да признават предимството на правото на ЕС. Тя ще започва и процедури при случаи, при които националното законодателство не предвижда ефективни средства за правна защита срещу нарушение на правото на ЕС или при които националните съдебни системи са възпрепятствани по някакъв начин да гарантират ефективното прилагане на правото на ЕС в съответствие с изискванията на върховенството на закона и на член 47 от Хартата на основните права на ЕС.

Освен тези случаи, Комисията счита за важно да се гарантира, че националното законодателство е в съответствие с правото на ЕС, тъй като неправилното национално законодателство подкопава системно възможността на гражданите да отстояват своите права, включително основните си права, и да се възползват пълноценно от предимствата на законодателството на ЕС. Комисията също така ще обръща особено внимание на случаи, при които държава членка системно не прилага правилно правото на ЕС.

⁽¹⁾ Член 17, параграф 1 от ДЕС.

⁽²⁾ Вж. по-специално: решение от 6 декември 1989 г., Комисия/Гърция (C-329/88, Recueil, стр. 4159); решение от 1 юни 1994 г., Комисия/Германия (C-317/92, Recueil, стр. I-2039); решение от 6 октомври 2009 г., Комисия/Испания (C-562/07, Сборник, стр. I-9553); решение от 14 септември 1995 г., Lefebvre и други/Комисия, (T-571/93, Recueil, стр. II-2379); решение от 19 май 2009 г., Комисия/Италия (C-531/06, Сборник, стр. I-4103).

⁽³⁾ Вж. решение от 14 септември 1995 г., Lefebvre и други/Комисия (T-571/93, Сборник, стр. II-2379).

⁽⁴⁾ По-специално, както е посочено понастоящем в Стратегическата програма на Европейския съвет от 27 юни 2014 г. и на Политическите насоки за следващата Европейска комисия от 15 юли 2014 г.

С оглед на правомощието на Комисията да решава по кои случаи да започне процедура, Комисията ще проучи въздействието на неизпълнението на задължения върху постигането на важни цели на политиката на ЕС, като например нарушаване на основните свободи, гарантирани от Договора, което създава особени проблеми за гражданите и предприятията, желаещи да се преместят в държава членка или да осъществяват трансакции между държави членки, или когато са налице системни последици, надхвърлящи рамките на една държава членка. Тя ще прави разграничение между различните случаи в съответствие с добавената стойност, която може да се постигне чрез процедура за установяване на неизпълнение на задължения, и ще прекратява случаите, когато счита това за уместно от гледна точка на политиката. Комисията ще упражнява това правомощие особено в случаи, когато по същия въпрос е в ход преюдициално производство по член 267 от ДФЕС и действията на Комисията няма значително да ускорят решаването на случая, както и в случаи, при които действията срещу неизпълнението на задължение биха били в противоречие с линията, възприета в законодателно предложение от колегиума на членовете на Комисията.

Някои категории случаи често могат да бъдат третирани в задоволителна степен посредством други, по-подходящи механизми на равнището на ЕС и на национално равнище. Това се отнася по-специално за отделни случаи на неправилно прилагане, които не повдигат по-принципни въпроси, като не са налице достатъчно доказателства нито за обичайна практика, нито за проблем със съответствието на националното законодателство с правото на ЕС, нито за системно неспазване на правото на ЕС. В такива случаи, ако е на разположение ефективна правна защита, в този контекст Комисията по принцип насочва жалбоподателите към институция на национално равнище.

Засилване на оценката на съответствието

Този подход изисква по-структурирана, систематична и ефективна оценка на транспонирането и на съответствието на националните мерки, чрез които се прилага правото на ЕС. При тези оценки ще се прилагат нови техники. Например Комисията понастоящем разработва инструмент за анализ на данни с цел подобряване на наблюдението на законодателството относно единния пазар⁽¹⁾. С този инструмент следва да ускори оценката на съответствието на националните мерки с правото на ЕС, да се установяват пропуски и неправилно транспониране и да се откриват евентуални мерки за прекомерно регулиране, които не се отнасят до транспонирането на директивите. Понякога жалбите могат да бъдат насочени към общи пропуски при транспонирането на директива от държавите членки вместо към конкретни аспекти, засягащи жалбоподателя. Тези жалби обикновено са обхванати от оценка на съответствието и Комисията по принцип ще ги третира в по-широк контекст на оценката на съответствието, вместо да ги разглежда като индивидуални жалби.

Санкциите за липса на съобщаване на мерки за транспониране

Комисията отдава голямо значение на навременното транспониране на директивите. В този контекст Комисията си е поставила срок от 12 месеца, за да сезира Съда, ако продължава да е налице неизпълнение на задължението за транспониране на директива⁽²⁾. В съответствие с приоритета си за гарантиране на своевременно съобщаване на мерките за транспониране Комисията смята да използва изцяло възможностите по член 260, параграф 3 от ДФЕС, за да засили подхода си към санкциите за тези случаи.

С Договора от Лисабон бяха въведени важни разпоредби относно финансовите санкции, които да мотивират държавите членки да транспонират директиви, приети в рамките на законодателна процедура (член 260, параграф 3 от ДФЕС), в националния си правен ред в предвидените срокове. Независимо от това държавите членки продължават да не спазват крайните срокове за транспониране. В края на 2015 г. 518 производства за неизпълнение на задължение поради ненавременно транспониране бяха все още неприключени, което е увеличение с 19 % спрямо 421 неприключени случая в края на 2014 г.⁽³⁾ В някои случаи държавите членки предприемат действия, за да транспонират дадена директива едва на много късен етап от съдебното производство, заведено срещу тях от Комисията, като по този начин получават значително допълнително време, за да изпълнят задълженията си.

В своето съобщение от 2011 г. относно прилагането на член 260, параграф 3 на Договора⁽⁴⁾ Комисията обяви, че в производства за установяване на неизпълнение на задължение във връзка с липсата на транспониране на законодателна директива тя по принцип ще иска от Съда да наложи само периодична имуществена санкция. Тя обаче също така заяви, че си запазва правото в определени случаи да поиска Съдът да наложи и плащането на еднократно платима сума. Тя също така обяви, че ще направи преглед на практиката си обикновено да не изисква еднократно платими суми в зависимост от начина, по който държавите членки са отговорили на подхода ѝ да иска само периодични имуществени санкции.

С оглед на натрупания опит Комисията ще коригира практиката си по дела, заведени в Съда по силата на член 260, параграф 3 от ДФЕС, както направи за делата, заведени в Съда по силата на член 260, параграф 2 от ДФЕС⁽⁵⁾, като систематично иска Съдът да наложи еднократно платима сума, както и периодична имуществена санкция. При определянето на размера на еднократно платимата сума, в съответствие с практиката си⁽⁶⁾ Комисията ще вземе предвид степента на транспониране, когато преценява доколко сериозна е липсата на транспониране.

⁽¹⁾ Съобщение относно стратегията за единния пазар (COM(2015) 550 final).

⁽²⁾ Съобщение на Комисията „Европа на резултатите — прилагане на правото на Общността“, COM(2007) 502 окончателен.

⁽³⁾ Вж. 33-тия годишен доклад за мониторинг на прилагането на правото на ЕС, стр. 27.

⁽⁴⁾ ОВ С 12, 15.1.2011 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Преработено съобщение относно прилагането на член 228 от Договора за ЕО, SEC(2005) 1658 от 9.12.2005 г., точки 10 — 12, което препраща към решение по дело Комисия/Франция, 2005 г. (С-304/02 Recueil, стр. I-6263, точки 80 — 86, 89 — 95), в което Съдът потвърди, че периодичната имуществена санкция и еднократно платимата сума могат да се прилагат кумулативно за едно и също неизпълнение на задължение.

⁽⁶⁾ Размерът на еднократно платимата сума ще се изчислява по метода, изложен в точки 19 — 24 от Преработено съобщение относно прилагането на член 228 от Договора за ЕО, 2005 г., SEC(2005)1658.

Логична последица от подхода по отношение на еднократно платимата сума е, че в случаите, в които държава членка поправя нарушението чрез транспониране на директивата в хода на съдебното производство, Комисията няма да оттегли иска си само поради тази причина. Съдът не може да вземе решение за налагане на периодична имуществена санкция, тъй като подобно решение би било безпредметно. Той обаче може да наложи плащането на еднократно платима сума, за да санкционира продължителността на нарушението до момента, в който то е отстранено, тъй като този аспект на делото не е станал безпредметен. Комисията ще се постарее да информира Съда незабавно, когато държава членка прекратява неизпълнение на който и да е етап от съдебния процес. Тя ще направи същото, ако след решение по член 260, параграф 3 от ДФЕС дадена държава членка коригира ситуацията и по този начин е приключено задължението за плащане на имуществена санкция.

Като преходно правило Комисията ще прилага посочената по-горе актуализирана практика към процедурите за установяване на неизпълнение на задължение, за които решението за изпращане на официално уведомително писмо ще бъде взето след публикуването на настоящото съобщение.

Накрая, следва да се припомни, че както вече е посочено в съобщението от 2011 г., Комисията ще положи особени усилия да разграничи неправилното транспониране и (частичната) липса на транспониране.

4. Осигуряване на предимствата от законодателството на ЕС на гражданите: съвети и правна защита

По-доброто прилагане на законодателството е от полза и за гражданите, и за предприятията. Те търсят прости, практически съвети относно правата си съгласно законодателството на ЕС и начините да се възползват от тях. Когато индивидуалните им права са нарушени, важно е те да бъдат насочвани към лесно намиране и използване на най-подходящия механизъм за правна защита, който е на разположение на равнището на ЕС или на национално равнище.

Комисията ще подпомага гражданите, като ги осведомява относно техните права съгласно законодателството на ЕС и относно различните инструменти за разрешаване на проблеми, които са на тяхно разположение на национално равнище и на равнището на ЕС. Комисията ще насочва, съветва и насърчава гражданите да използват най-подходящия механизъм за разрешаване на проблеми. В този контекст е от основно значение гражданите да разбират естеството на процедурата за установяване на неизпълнение на задължение, така че да няма разминаване с техните очаквания. Не са малко тези, които подават жалби, като очакват, че могат да получат финансово или друго обезщетение, когато е налице нарушение на правото на ЕС. Те са разочаровани, когато откриват, че макар да е създадена да допринася за общия интерес на Съюза, процедурата за установяване на неизпълнение на задължение не е неизменно най-подходящото средство, с което да се подходи в такива ситуации. Основната цел на процедурата за установяване на неизпълнение на задължения е да се гарантира, че държавите членки привеждат в действие правото на ЕС в името на общия интерес, а не да се предоставя индивидуално обезщетение. Националните съдилища са компетентни да уважат исквете на лица за отмяна на национални мерки или за финансово обезщетение за вредите, нанесени от тези мерки. Националните органи също имат важна роля за гарантиране на правата на лицата. Това трябва да бъде ясно съобщено на жалбоподателите, които търсят индивидуално обезщетение.

Като се има предвид, че жалбите са важно средство за откриване на нарушения на правото на ЕС, Комисията ще увеличи усилията си за подобряване на разглеждането на жалбите. За да се подобри базата за оценка на основателността на жалбите, както и за да се улесни по-добрата им обработка и отговор, жалбоподателите следва да използват отсега нататък стандартен формуляр. Комисията се ангажира да информира жалбоподателите за последващите действия във връзка с техните жалби. Това изисква преразглеждане на съществуващите административни процедури, по които се осъществяват отношенията с жалбоподателите по тези въпроси⁽¹⁾ (вж. приложението).

Единният цифров портал⁽²⁾ ще осигури единна точка за достъп на гражданите и предприятията до цялата информация относно единния пазар, съдействие, съвети и решаване на проблеми на равнището на ЕС и/или на национално равнище. Той ще включва и националните и общоевропейските процедури, необходими за осъществяването на дейност в ЕС. Този портал ще информира гражданите и предприятията относно това, което може или не може да прави Комисията, относно приблизителната продължителност на процедурите и потенциалните резултати. Порталът ще ги насочва и към персонализирани съвети и услуги за разрешаване на проблеми.

За целта е необходимо Комисията и държавите членки да работят заедно, за да изготвят списък на наличните на национално равнище механизми за правна защита, които гражданите могат да използват, за да търсят защита в конкретни случаи. Този списък ще включва съществуващите механизми на ЕС като SOLVIT (който предоставя информация и съдействие на гражданите и се занимава с проблеми на неправилно прилагане на правото на ЕС от национални органи в трансгранични ситуации) и мрежата на европейските потребителски центрове (който предоставя съвети и помощ на потребителите относно техните права при покупки, направени в друга държава или онлайн, и за разрешаване на съответните спорове с предприятията).

⁽¹⁾ Съобщение „Осъвременяване на начина, по който се осъществяват контактите с жалбоподателя във връзка с прилагането на законодателството на Съюза“ (COM(2012)154 final, 2.4.2012 г.

⁽²⁾ Както беше обявено в съобщението за цифровия единен пазар (COM(2015) 192 final, стр. 17) и в съобщението за стратегията за единен пазар (COM(2015) 550 final, стр. 5 и 17).

Планът за действие за SOLVIT, чрез който се укрепва ролята на SOLVIT при разглеждането на жалби във връзка с правото на ЕС, ще покаже ангажмента на Комисията за допълнително засилване на ролята на тези механизми. Комисията възнамерява да модернизира мрежата SOLVIT. Комисията също така проучва възможността за въвеждане на инструмент за информация за единния пазар, за да събира количествена и качествена информация пряко от избрани участници на пазара, както и за по-добро насочване на сътрудничеството с държавите членки с цел да се подобри прилагането на правото. Подобно административно сътрудничество с държавите членки⁽¹⁾ следва да продължи да помага за решаването на конкретни проблеми и за подобряването на обмена на най-добри практики. То ще бъде използвано и за да се насърчат националните органи да предлагат по-добра информация посредством всички съществуващи платформи, като например портала за електронно правосъдие⁽²⁾.

Комисията ще гарантира пълното прилагане на законодателството на ЕС в областта на посредничеството и алтернативното разрешаване на спорове. Механизмите за алтернативно разрешаване на спорове играят важна роля, като дават възможност на потребителите и търговците да разрешават споровете си по лесен, бърз и евтин начин, без да се обръщат към съда. През февруари 2016 г. Комисията стартира онлайн платформа за разрешаване на спорове, предоставяща на потребителите и търговците от ЕС инструмент за решаване на договорните им спорове относно покупки, направени онлайн, чрез алтернативно разрешаване на спорове. Във финансовия сектор Комисията създаде мрежата за решаване на финансови спорове, с която да се улесни решаването на трансгранични спорове относно финансови услуги между потребители и доставчици на финансови услуги. В други законодателни актове на ЕС се предвиждат общи стандарти за обработка на жалби и средства за правна защита във всички държави членки (напр. регламентите относно правата на пътниците⁽³⁾, относно обществените поръчки⁽⁴⁾, регламента за исковете с малък материален интерес⁽⁵⁾).

5. Заключение

Еднаквото прилагане на правото на ЕС във всички държави членки е съществен фактор за успеха на ЕС. Ето защо за Комисията е изключително важно да се гарантира ефективно прилагане на правото на ЕС. Прилагането и изпълнението на законодателството на Европейския съюз са споделено предизвикателство на ЕС и държавите членки на съответните им равнища. За да се постигнат резултати в политиката, от основно значение е по-стратегическият подход към прилагането на правото — подход, който се съсредоточава върху проблемите, при които действията по правоприлагането могат да окажат решаващо въздействие. В съответствие с приоритета на Комисията за гарантиране на своевременно съобщаване на мерките за транспониране на дадена директива, стратегическият подход към прилагането на правото е придружен от преглед на подхода на Комисията към санкциите, посочен в член 260, параграф 3 от ДФЕС. Комисията ще помогне на държавите членки да гарантират, че гражданите и предприятията могат да упражняват правата си и да получават правна защита на национално равнище. Съвместните усилия от страна на всички участници — на равнището на Съюза и на държавите членки — ще гарантират по-доброто прилагане на правото на ЕС, което е в интерес на всички.

Подходът, който е очертан в настоящото съобщение, ще се прилага от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

⁽¹⁾ Съгласно член 197 от ДФЕС.

⁽²⁾ Този портал помага на хората да упражняват основните си права, като идентифицира компетентните национални извънсъдебни органи в областта на правата на човека. Той ще бъде разширен през 2017 г. с европейска база данни за законодателството в областта на защитата на потребителите, която предоставя информация относно прилагането от съдилища и органи на правото на ЕС в посочената област.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, 17.2.2004 г., стр. 1); Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14); Регламент (ЕО) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешен воден път, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 1); Регламент (ЕО) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 89/665/ЕО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 33); Директива 92/13/ЕО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор (ОВ L 76, 23.3.1992 г., стр. 14).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Административни процедури за начина, по който се осъществяват контактите с жалбоподателя във връзка с прилагането на законодателството на Европейския съюз**1. Определения и приложно поле**

„Жалба“ означава писмен акт, адресиран до Комисията, разкриващ мерки, липса на мерки или практики на държава членка, които противоречат на законодателството на Европейския съюз.

„Жалбоподател“ означава лице или орган, който е подал жалба до Комисията.

„Процедури за установяване на неизпълнение на задължение от държава членка“ означава досъдебната фаза на процедурите за неизпълнение, предприета от Комисията въз основа на член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) или член 106а от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия (Договор за Евратом).

Описаният тук подход се прилага към отношенията между жалбоподателите и Комисията във връзка с мерки или практики, които биха могли да попаднат в приложното поле на член 258 от ДФЕС. Той не се прилага при жалби, свързани с други разпоредби на Договора, и по-специално при жалби относно държавна помощ, които попадат в приложното поле на членове 107 и 108 от ДФЕС или на Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽¹⁾, или жалби, които се отнасят изключително до членове 101 и 102 от ДФЕС.

2. Общи принципи

Всеки може да подаде безплатно жалба пред Комисията срещу държава членка във връзка с мярка (законов, подзаконов акт или административно действие) или липса на мярка или практика на държава членка, която смята за несъвместима със законодателството на Съюза.

Не е нужно жалбоподателят да докаже интерес от откриването на производството, нито пък да докаже, че е главно и непосредствено засегнат от мярката, липсата на мярка или практиката, във връзка с която подава жалбата.

Като се имат предвид изключенията, изброени в точка 3, Комисията ще регистрира жалбата според указанията на нейния автор, така както те са видни от формуляра.

Комисията може да вземе решение дали да бъдат предприети по-нататъшни действия във връзка с жалбата, или не.

3. Регистриране на жалбите

Жалбата относно прилагането на правото на Съюза от държава членка се вписва от Комисията в специален регистър.

Кореспонденцията няма да бъде разследвана от Комисията като жалба и следователно няма да се регистрира в специалния регистър:

- ако е анонимна, в нея не се вижда адресът на подателя или пък този адрес е непълен;
- ако в нея не се посочва пряко или косвено държавата членка, на която може да се припишат мерките или практиката, които противоречат на законодателството на Съюза;
- ако в нея се изобличават действия или пропуски на частно лице или орган, освен ако мярката или жалбата разкрива намесата на публични органи или ако се твърди, че тези органи не са предприели необходимото в отговор на тези действия или пропуски. При всички положения Комисията проверява дали кореспонденцията разкрива поведение, което противоречи на правилата за конкуренция (членове 101 и 102 от ДФЕС);
- ако в нея не се разкрива нарушение;
- ако в нея се разкрива нарушение, по отношение на което Комисията е приела ясна, публична и последователна позиция, която се съобщава на жалбоподателя;
- ако в нея се разкрива нарушение, което очевидно попада извън приложното поле на законодателството на Съюза.

4. Потвърждение за получаване

В срок от 15 работни дни от получаването на всяка жалба Комисията изпраща обратна разписка. В обратната разписка се отбелязва регистрационният номер, който трябва да се посочва във всяка кореспонденция.

Когато са подадени няколко жалби за едно и също нарушение, отделните обратни разписки може да бъдат заменени от публикация на известие на уебсайта на Европейския съюз *Europa* ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/multiple_complaint_form_bg.htm

Когато Комисията вземе решение да не регистрира жалбата, тя трябва да уведоми нейния автор за това чрез обикновено писмо, в което посочва една или няколко от причините, изброени във втория параграф на точка 3.

В този случай Комисията уведомява жалбоподателя за всички възможни средства за правна защита, като сезиране на националните съдилища, Европейския омбудсман, национален омбудсман или използване на друга национална или международна процедура за подаване на жалби.

5. Начини за подаване на жалба

Жалбите се подават, като се използва стандартният формуляр за жалба. Те се изпращат по електронен път или в писмен вид с писмо до Генералния секретариат на Комисията на адрес „1049 Brussels, Belgium“, или се подават в офис на Комисията в държавите членки.

Те трябва да бъдат изготвени на един от официалните езици на Съюза.

Формулярът за жалба може да бъде получен от Комисията при поискване или онлайн от уебсайта *Europa* ⁽¹⁾. Когато Комисията сметне, че жалбоподателят не е спазил изискванията на формуляра за жалба, тя уведомява жалбоподателя за това и го приканва да попълни формуляра в рамките на определен срок, който по принцип не надвишава 1 месец. Ако жалбоподателят не отговори в определения срок, жалбата се счита за оттеглена. При изключителни обстоятелства, когато е очевидно невъзможно за жалбоподателя да използва формуляра, това изискване може да бъде отменено.

6. Защита на жалбоподателя и личните данни

Самоличността на жалбоподателите и предоставената от тях информация се разкриват пред засегнатата държава членка само с предварителното им съгласие и в съответствие *inter alia* с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾.

7. Поддържане на връзка с жалбоподателите

След като бъде регистрирана, жалбата може да бъде разглеждана в сътрудничество със засегнатата държава членка. Комисията уведомява жалбоподателя за това писмено.

Ако впоследствие въз основа на жалбата бъде открита процедура за установяване на неизпълнение на задължение от държава членка, Комисията уведомява писмено жалбоподателите за всеки етап на процедурата (официално уведомително писмо, обосновано становище, сезиране на Съда или прекратяване на случая). Когато са подадени няколко жалби за едно и също нарушение, писмената кореспонденция може да бъде заменена с публикуването на известие на уебсайта *Europa*.

На всеки етап от процедурата жалбоподателите могат да поискат да обяснят или да пояснят пред Комисията, в нейни помещения и на свои разноски, основанията за жалбата си.

8. Срок за разследване на жалбите

Като общо правило Комисията разследва жалбите с цел вземането на решение за издаване на официално уведомление или за прекратяване на случая в продължение на не повече от 1 година от датата на регистриране на жалбата, при условие че жалбоподателят е предоставил цялата необходима информация.

При надхвърляне на този срок Комисията уведомява жалбоподателя в писмен вид.

9. Резултат от разследването на жалбите

След разследването на жалбата Комисията може да издаде официално уведомително писмо за откриването на процедура срещу съответната държава членка или да приключи случая окончателно.

В рамките на своите правомощия Комисията взема решение за откриването или прекратяването на процедура за установяване на неизпълнение на задължение от държава членка.

10. Прекратяване на случая

Освен ако има извънредни обстоятелства, които налагат предприемането на спешни мерки, когато се приеме, че по дадена жалба няма да бъдат предприети по-нататъшни действия, Комисията предварително уведомява жалбоподателя за това чрез писмо, в което посочва основанията, на които предлага случаят да бъде прекратен, и приканва жалбоподателя да представи становището си в срок от 4 седмици. Когато са подадени няколко жалби за едно и също нарушение, писмената кореспонденция може да бъде заменена с публикуването на известие на уебсайта *Europa*.

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/assets/sg/report-a-breach/complaints_bg

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

Когато жалбоподателят не отговоря, когато с него не може да бъде осъществен контакт по причини, за които той носи отговорност, или когато становището на жалбоподателя не убеждава Комисията да преразгледа позицията си, случаят се прекратява.

Когато становището на жалбоподателя убеди Комисията да преразгледа позицията си, разследването по жалбата продължава.

Жалбоподателят се уведомява в писмен вид за прекратяването.

11. Публикуване на решенията във връзка с установяване на неизпълнение на задължение от държава членка

Информацията относно решенията на Комисията във връзка с установяване на неизпълнение на задължение се публикува на уебсайта *Euroora* ⁽¹⁾.

12. Достъп до документи във връзка с установяване на неизпълнение на задължение от държава членка

Достъпът до документи във връзка с установяване на неизпълнение на задължение от държава членка се урежда с Регламент (ЕО) № 1049/2001, който се прилага в съответствие с разпоредбите на приложението към Решение 2001/937/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията ⁽²⁾.

13. Жалба до Европейския омбудсман

Когато жалбоподателят е на мнение, че при разглеждането на жалбата му Комисията е извършила лошо администриране, като не е изпълнила някои от посочените по-горе мерки, той може да отнесе случая до Европейския омбудсман съгласно членове 24 и 228 от ДФЕС.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=bg.

⁽²⁾ ОВ L 345, 29.12.2001 г., стр. 94.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.8325 — KKR/Hilding Anders)**

(текст от значение за ЕИП)

(2017/C 18/03)

На 9 януари 2017 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32017M8325. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.8302 — Koch Industries/Guardian Industries)**

(текст от значение за ЕИП)

(2017/C 18/04)

На 5 януари 2017 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32017M8302. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.8204 — Barloworld South Africa/Baywa/JV)**

(текст от значение за ЕИП)

(2017/C 18/05)

На 9 януари 2017 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32017M8204. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.8288 — Permira/Schustermann & Borenstein)**

(текст от значение за ЕИП)

(2017/C 18/06)

На 10 януари 2017 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32017M8288. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

18 януари 2017 година

(2017/С 18/07)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс		
USD	шатски долар	1,0664	CAD	канадски долар	1,3986
JPY	японска йена	121,05	HKD	хонконгски долар	8,2716
DKK	датска крона	7,4361	NZD	новозеландски долар	1,4838
GBP	лира стерлинг	0,86833	SGD	сингапурски долар	1,5176
SEK	шведска крона	9,5328	KRW	южнокорейски вон	1 249,39
CHF	швейцарски франк	1,0706	ZAR	южноафрикански ранд	14,4632
ISK	исландска крона		CNY	китайски юан рен-мин-би	7,2931
NOK	норвежка крона	9,0330	HRK	хърватска куна	7,5275
BGN	български лев	1,9558	IDR	индонезийска рупия	14 228,44
CZK	чешка крона	27,021	MYR	малайзийски рингит	4,7500
HUF	унгарски форинт	307,92	PHP	филипинско песо	53,222
PLN	полска злота	4,3673	RUB	руска рубла	63,2480
RON	румънска лея	4,4928	THB	тайландски бат	37,655
TRY	турска лира	4,0371	BRL	бразилски реал	3,4367
AUD	австралийски долар	1,4128	MXN	мексиканско песо	23,1335
			INR	индийска рупия	72,6365

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

СМЕТНА ПАЛАТА

Специален доклад № 34/2016

„Борбата срещу разхищаването на храни е възможност за ЕС да подобри ресурсната ефективност на веригата на снабдяване с храни“

(2017/C 18/08)

Европейската сметна палата съобщава за публикуването на изготвения от нея специален доклад № 34/2016 „Борбата срещу разхищаването на храни е възможност за ЕС да подобри ресурсната ефективност на веригата на снабдяване с храни“.

Докладът може да бъде разгледан или изтеглен на уебсайта на Европейската сметна палата: <http://eca.europa.eu> или на уебсайта на EU Bookshop: <https://bookshop.europa.eu>.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕАСТ

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

от 1 февруари 2016 година

по дело E-17/15

Ferskar kjötvörur ehf./Исландия

(Компетентност — Член 8 от ЕИП — Внос на сурово месо — Директива 89/662/ЕИО — Хармонизиране на нормативната уредба на ветеринарните проверки)

(2017/С 18/09)

По дело E-17/15, Ferskar kjötvörur ehf./Исландия — МОЛБА до Съда по член 34 от Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд, отправена от Районния съд на Рейкявик (*Héraðsdómur Reykjavíkur*), относно прилагането на разпоредбите на Споразумението за Европейското икономическо пространство към вноса в Исландия на продукти от сурово месо, Съдът в състав Carl Baudenbacher, председател, Per Christiansen (съдия-докладчик) и Páll Hreinsson, съдии, постанови на 1 февруари 2016 г. решение, чийто диспозитив гласи:

1. Приложеното поле на Споразумението за ЕИП, както е определено в член 8 от Споразумението за ЕИП, не предполага, че дадена държава от ЕИП разполага със неограничена свобода на преценка за установяване на правила за вноса на продукти от сурово месо, тъй като такава свобода на преценка може да бъде ограничена от разпоредби, включени в приложение към Споразумението за ЕИП.
2. Не е съвместимо с разпоредбите на Директива 89/662/ЕИО държава от ЕИП да въвежда правила, които задължават вносителите на продукти от сурово месо да искат специално разрешително преди извършването на вноса на продуктите и изискват представянето на удостоверение, което потвърждава, че месото е било съхранявано замразено за определен период от време преди митническото оформяне.

РЕШЕНИЕ НА СЪДА**от 1 февруари 2016 година****по дело E-20/15****Надзорен орган на ЕАСТ/Исландия**

(Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2013/10/ЕС за изменение на Директива 75/324/ЕИО относно аерозолните опаковки)

(2017/С 18/10)

По дело E-20/15, Надзорен орган на ЕАСТ/Исландия — ИСК за постановяване, че Исландия не е изпълнила задълженията си по член 3 от акта, посочен в точка 1 от глава VIII на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2013/10/ЕС на Комисията от 19 март 2013 г. за изменение на Директива 75/324/ЕИО на Съвета относно сближаване на законодателствата на държавите членки, свързани с аерозолни опаковки, с цел адаптиране на разпоредбите ѝ за етикетиране към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на акта, Съдът в състав Carl Vaudenbacher, председател, Per Christiansen (съдия-докладчик) и Páll Hreinsson, съдии, постанови на 1 февруари 2016 г. решение, чийто диспозитив гласи:

С настоящото Съдът:

1. Постановява, че Исландия не е изпълнила задълженията си по член 3 от акта, посочен в точка 1 от глава VIII на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2013/10/ЕС на Комисията от 19 март 2013 г. за изменение на Директива 75/324/ЕИО на Съвета относно сближаване на законодателствата на държавите членки, свързани с аерозолни опаковки, с цел адаптиране на разпоредбите ѝ за етикетиране към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на акта.
2. Осъжда Исландия да заплати съдебните разноски.

РЕШЕНИЕ НА СЪДА**от 1 февруари 2016 година****по дело E-21/15****Надзорен орган на ЕАСТ/Исландия**

(Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2011/88/ЕС за изменение на Директива 97/68/ЕО по отношение на разпоредбите за двигателите, пуснати на пазара в рамките на гъвкавия механизъм)

(2017/C 18/11)

По дело E-21/15, Надзорен орган на ЕАСТ/Исландия — ИСК за постановяване, че Исландия не е изпълнила задълженията си по член 2 от акта, посочен в точка 1а от глава XXIV на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2011/88/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за изменение на Директива 97/68/ЕО по отношение на разпоредбите за двигателите, пуснати на пазара в рамките на гъвкавия механизъм), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на акта, Съдът в състав Carl Baudenbacher, председател, Per Christiansen (съдия-докладчик) и Páll Hreinsson, съдии, постанови на 1 февруари 2016 г. решение, чийто диспозитив гласи:

С настоящото Съдът:

1. Постановява, че Исландия не е изпълнила задълженията си по член 2 от акта, посочен в точка 1а от глава XXIV на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2011/88/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за изменение на Директива 97/68/ЕО по отношение на разпоредбите за двигателите, пуснати на пазара в рамките на гъвкавия механизъм), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, и по член 7 от Споразумението, като не е приела в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на акта.
2. Осъжда Исландия да заплати съдебните разноски.

РЕШЕНИЕ НА СЪДА**от 1 февруари 2016 година****по дело E-22/15****Надзорен орган на ЕАСТ/Княжество Лихтенщайн***(Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране — Директива 2011/62/ЕС — Директива 2012/26/ЕС)**(2017/С 18/12)*

По дело E-22/15, Надзорен орган на ЕАСТ/Княжество Лихтенщайн — ИСК за постановяване, че като не е приело в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на актовете, посочени в точка 15р от глава XIII на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба по отношение на предотвратяването на навлизането на фалшифицирани лекарствени продукти в законната верига на доставка и Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО по отношение на фармакологичната бдителност), адаптирани към Споразумението с Протокол 1 към него, Княжество Лихтенщайн не е изпълнило задълженията си по член 2 от всеки от актовете и по член 7 от Споразумението, Съдът в състав Carl Baudenbacher, председател, Per Christiansen и Páll Hreinsson (съдия-докладчик), съдии, постанови на 1 февруари 2016 г. решение, чийто диспозитив гласи:

С настоящото Съдът:

1. Постановява, че като не е приело в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на актовете, посочени в точка 15р, девето и десето тире, от глава XIII на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба по отношение на предотвратяването на навлизането на фалшифицирани лекарствени продукти в законната верига на доставка и Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО по отношение на фармакологичната бдителност), адаптирани към Споразумението с Протокол 1 към него, Княжество Лихтенщайн не е изпълнило задълженията си по член 2 от всеки от актовете и по член 7 от Споразумението за ЕИП.
2. Осъжда Княжество Лихтенщайн да заплати съдебните разноски.

РЕШЕНИЕ НА СЪДА
от 1 февруари 2016 година
по дело E-23/15

Надзорен орган на ЕАСТ/Княжество Лихтенщайн

*(Неизпълнение на задължения от членуваща в ЕИП държава от ЕАСТ — Нетранспониране —
Директива 2010/53/ЕС)*

(2017/С 18/13)

По дело E-23/15, Надзорен орган на ЕАСТ/Княжество Лихтенщайн — ИСК за постановяване, че като не е приело в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на членове 15 и 16 от акта, посочен в точка 15щн от глава XIII на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2010/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно стандартите за качество и безопасност на човешките органи, предназначени за трансплантация, поправена), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него и Решение на Съвместния комитет № 164/2013 от 8 октомври 2013 г., Княжество Лихтенщайн не е изпълнило задълженията си по член 31 от този акт и по член 7 от Споразумението, Съдът в състав Carl Baudenbacher, председател, Per Christiansen и Páll Hreinsson (съдия-докладчик), съдии, постанови на 1 февруари 2016 г. решение, чиито диспозитив гласи:

С настоящото Съдът:

1. Постановява, че като не е приело в предвидения срок мерките, необходими за транспонирането на членове 15 и 16 от акта, посочен в точка 15щн от глава XIII на приложение II към Споразумението за Европейското икономическо пространство (Директива 2010/53/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно стандартите за качество и безопасност на човешките органи, предназначени за трансплантация, поправена), адаптиран към Споразумението с Протокол 1 към него, Княжество Лихтенщайн не е изпълнило задълженията си по член 31 от този акт и по член 7 от Споразумението за ЕИП.
 2. Осъжда Княжество Лихтенщайн да заплати съдебните разходи.
-

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА
НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Предварително уведомление за концентрация

(Дело M.8351 — Apollo Management/Lumileds Holding)

Дело кандидат за опростена процедура

(текст от значение за ЕИП)

(2017/C 18/14)

1. На 12 януари 2017 г. Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾, чрез която предприятие Apollo Management, L.P. (Apollo, САЩ) придобива по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията едноличен контрол над предприятие Lumileds Holding B.V. (Lumileds, Нидерландия) посредством покупка на дялове/акции.

2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:

— за предприятие Apollo: частни инвестиции;

— за предприятие Lumileds: производство и продажба на конвенционални осветителни продукти и осветителни продукти със светодиоди (LED) в световен мащаб.

3. След предварително проучване Комисията констатира, че сделката, за която е уведомена, би могла да попадне в приложното поле на Регламента за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка. В съответствие с Известието на Комисията относно опростена процедура за разглеждане на някои концентрации съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽²⁾ следва да се отбележи, че това дело би могло да бъде разгледано по процедурата, посочена в Известието.

4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната операция.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Забележките могат да се изпращат до Комисията по факс (+32 22964301), по електронна поща на адрес: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu или по пощата, с позоваване на M.8351 — Apollo Management/Lumileds Holding на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент за сливанията“).

⁽²⁾ ОВ С 366, 14.12.2013 г., стр. 5.

Предварително уведомление за концентрация
(Дело M.8283 — General Electric Company/LM Wind Power Holding)
(текст от значение за ЕИП)
(2017/C 18/15)

1. На 11 януари 2017 г. Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾, чрез която предприятието General Electric Company („GE“, САЩ) придобива по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията едноличен контрол над предприятието LM Wind Power Holding A/S („LM“, Дания) посредством покупка на дялове/акции.
2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:
 - за предприятие GE: глобално дружество за производство, технологии и услуги, съставено от редица търговски единици, всяка от които със свои собствени подразделения. Предприятието GE Renewable Energy на GE произвежда и доставя вятърни турбини за използване на сушата и в морето в глобален мащаб. Освен това то извършва обслужване на вятърни турбини, главно за собствения си инсталиран вятърен парк;
 - за предприятие LM: дружество, което развива дейност по проектирането, изпитването, производството и доставката на лопатки за вятърни турбини в ЕИП и в световен мащаб.
3. След предварително проучване Комисията констатира, че сделката, за която е уведомена, би могла да попадне в приложното поле на Регламента за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка.
4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната операция.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Забележки могат да се изпращат до Комисията по факс (+32 22964301), по електронна поща на адрес: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu или по пощата с позоваване на M.8283 — General Electric Company/LM Wind Power Holding на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент за сливанията“).

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG